

Sygn. akt I C 304/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia S. R. Kinga Grzegorzcyk

Protokolant: staż. Paulina Jandula

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K., (...) Spółce Akcyjnej w (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 11762,85 złotych

1. oddała powództwo w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej w (...) Spółki Akcyjnej w W.,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz P. S. kwoty:
 - a) 10809,39 (dziesięć tysięcy osiemset dziewięć 39/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty,
 - b) 953,46 (dziewięćset pięćdziesiąt trzy 46/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 marca 2020 roku do dnia zapłaty,
3. oddała powództwo w pozostałym zakresie w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej w W.,
4. zasądza od P. S. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty po 3617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
5. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz P. S. kwotę 4758 (cztery tysiące siedemset pięćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
6. nakazuje pobrać od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 1064,94 (tysiąc sześćdziesiąt cztery 94/100) złote tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,
7. ustala, że w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej w W. wyrok jest wyrokiem zaocznym,
8. nadaje wyrokowi w punkcie 2 (drugim) rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 304/17

UZASADNIENIE

W dniu 4 maja 2017 r. P. S. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K. z pozwem o zapłatę kwoty 10809,39 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda podniósł, że w kwietniu 2016 r. powód zaparkował swój samochód marki

L. nr rej. (...) na terenie warsztatu naprawy samochodów przy ul. (...) w Ł.. Warsztat jest w bezpośrednim sąsiedztwie autostrady (...), na której trwały wówczas prace budowlane, w tym malowanie filarów wiaduktu. Stosowane do malowania środki uszkodziły samochód powoda, pozostawiając na jego karoserii zabrudzenia, których nie można usunąć.

[pozew k.2-7]

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w K. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ponadto pełnomocnik pozwanej podniósł, że strona pozwana zawarła z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę o wykonanie robót podwykonawczych, w tym m. in. na kompleksowe wykonanie robót na obiekcie (...), tj. przedmiotowym wiadukcie, a tym samym Spółka (...) nie ponosi odpowiedzialności za zaistniałą szkodę.

[odpowiedź na pozew k.30-31 odwr.]

Postanowieniem z dnia 3 lipca 2017 r. Sąd na wniosek pełnomocnika powoda wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Spółkę Akcyjną w W..

[pismo k.86-89, postanowienie k.90]

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik pozwanej podniósł, że Spółka (...) powierzyła kompleksowe wykonanie zabezpieczenia antykorozyjnego powierzchni betonowych oraz izolacji nawierzchni na przedmiotowym wiadukcie (...) Spółce Akcyjnej w W., która zawodowo trudni się wykonaniem robót tego typu i za którą pozwana nie ponosi odpowiedzialności.

[odpowiedź na pozew k.93-94 odwr.]

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2018 r. Sąd na wniosek pełnomocnika powoda wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Spółkę Akcyjną w W..

[pismo k.138-141, postanowienie k.143]

Odpis pozwu z załącznikami został doręczony pozwanej Spółce (...) w dniu 25 kwietnia 2018 r. w trybie awizo.

[ZPO k.144]

W piśmie z dnia 23 kwietnia 2018 r. pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie dochodzonej kwoty 10809,39 zł solidarnie od wszystkich trzech pozwanych.

[pismo k.138-141]

Pismem z dnia 30 stycznia 2020 r. pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo, wnosząc o zasądzenie od wszystkich pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwoty 10809,39 zł z odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu każdemu z pozwanych do dnia zapłaty oraz kwoty 953,46 zł z odsetkami od dnia 3 lutego 2020 r. do dnia zapłaty. Odpis przedmiotowego pisma został doręczony pozwanym w dniach: (...) Spółce Akcyjnej w K. – 10 lutego 2020 r., (...) Spółce Akcyjnej w W. – 3 lutego 2020 r., a (...) Spółce Akcyjnej w W. – 2 marca 2020 r.

[pismo k.298-299, e-protokół rozprawy 00:03:04-00:05:32 CD k.307, EPO k.305, 311 i 320]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 stycznia 2015 r. (...) Spółka Akcyjna w K. zawarła z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę na wykonanie robót podwykonawczych w ramach realizacji kontraktu pn. Kontynuacja projektu i budowy autostrady (...) S. – węzeł (...)

na odcinku od km 295+850 do km 335+937,65 – Zadanie II odcinek od km 310+000 do km 320+010. Umowa ta dotyczyła między innymi obiektu (...), tj. wiaduktu w okolicy ul. (...) w Ł..

[dowód: umowa z załącznikami i aneksem k.54-72 i 85, owu k.73-84, zeznania świadków D. O. e-protokół rozprawy 01:22:33-01:37:29 CD k.164 i G. S. e-protokół rozprawy 01:37:29-01:51:27 CD k.164]

W dniu 12 października 2015 r. (...) Spółka Akcyjna w W. zawarła z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę na kompleksowe wykonanie zabezpieczenia antykorozyjnego powierzchni betonowych oraz izolacji nawierzchni na zadaniu inwestycyjnym pn. Kontynuacja projektu i budowy autostrady (...) S. – węzeł T. na odcinku od km 295+850 do km 335+937,65 – Zadanie II odcinek od km 310+000 do km 320+010. Umowa ta dotyczyła między innymi obiektu (...).

[dowód: umowa z załącznikami k.108-122]

W kwietniu i maju 2016 r. były prowadzone prace wykończeniowe na wiadukcie w pobliżu ul. (...) w Ł., w tym malowanie substancją hydrofobizującą w kolorze szarym. Przy nanoszeniu substancji metodą natryskową przy silniejszym wietrze istnieje możliwość, że zostanie ona przeniesiona na sąsiednie nieruchomości. Za malowanie i zabezpieczenie terenu odpowiadali pracownicy Spółki (...). Prace były zabezpieczone płachtami mocowanymi do konstrukcji na górze. Nie zawsze jednak udawało się je przymocować. Niektórych elementów, np. filarów blisko ziemi lub do jakiejś wysokości, w ogóle nie zabezpieczano. Płachty były wykonane z brezentu i mogły być podwiewane, albowiem nie są zbyt ciężkie.

[dowód: dziennik budowy 123-131, zeznania świadka A. Z. e-protokół rozprawy 01:51:27-02:16:06 CD k.164]

Użyte do malowania filara wiaduktu grunty akrylowe P. GR i P. PE aplikuje się pędzlem, wałkiem lub metodą natrysku, stosując dyszę o średnicy 0,6 mm. Czas schnięcia w zależności od temperatury i wilgotności powietrza wynosi 30-60 minut w przypadku P. GR i 12-24 godziny w przypadku P. PE.

[dowód: dziennik budowy k.123-131, karty materiałowe k.300-304]

W pobliżu wiaduktu autostrady, znajdującego się w pobliżu ul. (...) w Ł., powód ma warsztat samochodowy, do którego powód przyjeżdża prawie codziennie. Pewnego dnia w pierwszej połowie kwietnia powód zaparkował swój samochód marki L. nr rej. (...) na terenie swojej nieruchomości między płotem a ścianą budynku, w którym znajduje się warsztat, przodem w kierunku wiaduktu. Pod koniec dnia do powoda przyszedł G. S. – pracownik Spółki (...) z prośbą, aby z uwagi na prowadzone prace na wiadukcie sprawdzono samochody, które były na nieruchomości powoda poprzedniego dnia. Na samochodzie powoda – karoserii i szybach, były twarde grudki jakby zespolone z lakierem. Zabrudzenie wyglądało jak pył z tynkiem. Przy próbie usunięcia zabrudzenia uszkodzeniu ulegał lakier samochodowy, który schodził wraz z zabrudzeniem. Powód próbował usunąć zabrudzenia w dwóch myjniach, jednakże bezskutecznie. W dacie powstania szkody było słonecznie, wiał dość silny wiatr od strony wiaduktu, na którym trwały prace – malowano natryskowo elementy konstrukcji na jasnoszary kolor, były włączone agregatory. Takie same zabrudzenia powstały tego samego dnia na samochodach M. P. i D. S., którzy również parkowali na nieruchomości powoda. Zabrudzenia nie zeszły ani z samochodu powoda, ani z samochodu M. P. D. S. po kilku próbach domył swój samochód, jednakże na karoserii i szybach pozostały zarysowania.

[dowód: zeznania świadków: M. P. e-protokół rozprawy 00:55:20-01:08:27 CD k.164, D. S. e-protokół rozprawy 01:08:27-01:22:33 CD k.164 i M. S. e-protokół rozprawy 00:13:30-00:29:02 CD k.199, kopia dowodu rejestracyjnego k.194-194 odwr., zeznania powoda e-protokół rozprawy 00:02:34-00:20:30 CD k.338 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi e-protokół rozprawy 00:10:50-00:38:45 CD k.164 i 00:29:02-00:36:32 CD k.199]

Pracownicy Spółki (...) i G. S. uznali, że kwestia zabrudzeń na samochodzie powoda nie jest sprawą ich Spółki tylko Spółki (...) i nie podjęli żadnych działań związanych ze szkodą powoda.

[dowód: zeznania świadków D. O. e-protokół rozprawy 01:22:33-01:37:29 CD k.164 i G. S. e-protokół rozprawy 01:37:29-01:51:27 CD k.164]

W sierpniu 2017 r. pojazd powoda uległ uszkodzeniu w wyniku wypadku drogowego. Szkada była likwidowana z OC spraycy. Po tym zdarzeniu powód naprawił swój samochód, w tym również go lakierował.

[dowód: zeznania powoda e-protokół rozprawy 00:02:34-00:20:30 CD k.338 w zw. z wyjaśnieniami informacyjnymi e-protokół rozprawy 00:10:50-00:38:45 CD k.164]

Powstałe zabrudzenia powłoki lakierowanej, szyb i innych elementów z tworzywa ze względu na strukturę materiału oraz jego przenikanie w głąb nie mogą być usunięte bez uszkodzenia powłoki lakierowanej pojazdu. Próba usunięcia mechanicznego zabrudzeń powoduje zerwanie w danym miejscu powłoki (płytki) lakieru. Hydrofobizacja powierzchni polega na nadaniu jej właściwości odpychania wody czyli niezwiżalności. Zjawisko to spowodowane jest dużą różnicą napięć powierzchniowych między zhydrofobizowaną odpowiednim preparatem powierzchnią wyrobu i wodą, co powoduje, że nie wnika ona w głąb materiałów. Blokowanie wnikania wody nie hamuje procesu paroprzepuszczalności powierzchni. Hydrofogizację powierzchni stosuje się w budownictwie do zabezpieczenia materiałów budowlanych takich jak beton, cegły itp., a także do zabezpieczenia antykorozyjnego metali czy elementów budowlanych zawierających wzmocnienia z metali. Naniesienie odpowiedniego preparatu podczas hydrofobizacji powoduje, że wnika on w strukturę materiału w odróżnieniu od impregnacji, gdzie preparat tworzy powłokę na powierzchni. Uzasadniony koszt naprawy samochodu powoda po zdarzeniu w kwietniu 2016 r. przy użyciu technologii producenta pojazdu, nowych części oryginalnych i średnich cen robocizny w okolicy miejsca zamieszkania powoda wynosi 11762,85 zł brutto.

[dowód: pismna opinia biegłego k.234- 252]

Pismem z dnia 13 marca 2017 r. pełnomocnik powoda zgłosił szkodę pozwanej Spółce (...), wzywając ją do zapłaty na rzecz powoda kwoty 10809,39 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Przedmiotowe pismo zostało doręczone Spółce w dniu 16 marca 2017 r. W odpowiedzi Spółka wezwała powoda do udokumentowania poniesionych strat oraz faktu, że zdarzenie miało miejsce na terenie budowy Autostrady (...).

[dowód: pismo k.14, wezwanie k.22-24, dowód nadania i doręczenia k.25]

Sąd pominął załączone do pozwu pisemne oświadczenia D. S. i P. P. (1) (k.11-12) dotyczące powstania szkody w samochodzie powoda, albowiem obaj zeznawali w toku niniejszego procesu w charakterze świadków i Sąd wziął pod uwagę zeznania tych osób.

Sąd pominął także ekspertyzę załączoną do pozwu, a wykonaną na zlecenie powoda, albowiem w tym zakresie opinię wydawał biegły sądowy.

Sąd nie dopuścił dowodu z zeznań świadka P. P. (2) (k.93) i świadka Ł. N. (k.139) z uwagi na cofnięcie wniosków dowodowych w tym zakresie (k.163 i 306).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Jako podstawę odpowiedzialności pozwanych w rozpoznawanej sprawie pełnomocnik powoda wskazywał przepis art. 435 § 1 k.c., zgodnie z którym prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 1962 r. (1 CR 460/62; Legalis nr 557991) nowoczesne przedsiębiorstwo budowlane, a w szczególności przedsiębiorstwo zajmujące się budownictwem przemysłowym, budową mostów, budową rurociągów, budową urządzeń komunikacyjnych itp., opiera swą działalność produkcyjną

już prawie wyłącznie na pracy różnych maszyn (dźwigarki, koparki, samochody) poruszanych silnikami elektrycznymi lub spalinowymi. Stopień posługiwania się maszynami przez omawiane przedsiębiorstwa jest w aktualnych warunkach technicznych i ekonomicznych tak wysoki, że uzasadnia to uznanie nowoczesnych przedsiębiorstw budowlanych za „wprawiane w ruch za pomocą sił przyrody”.

Stosownie do przepisu art. 474 k.c. dłużnik odpowiedzialny jest jak za własne działanie lub zaniechanie za działania i zaniechania osób, z których pomocą zobowiązanie wykonywa, jak również osób, którym wykonanie zobowiązania powierza. Przepis powyższy stosuje się także w wypadku, gdy zobowiązanie wykonywa przedstawiciel ustawowy dłużnika.

Pozwani nie kwestionowali, że prowadzone przez nich przedsiębiorstwa są wprawiane w ruch za pomocą sił przyrody oraz że ponoszą odpowiedzialność za ich działanie na zasadzie ryzyka. Pozwane Spółki (...) w K. i (...) w W. podnosiły jednak, że w rozpoznawanej sprawie nie ponoszą odpowiedzialności za powstałą szkodę z uwagi na to, że prace związane z malowaniem wiaduktu były przeprowadzane przez (...) Spółkę Akcyjną w W., która zajmuje się tego typu pracami w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. W tym zakresie obie Spółki powoływały się na przepis art. 429 k.c., zgodnie z którym kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

Pozwani złożyli do akt dwie umowy – z dnia 30 stycznia 2015 r. zawartą między (...) Spółką Akcyjną w K. a (...) Spółką Akcyjną w W. oraz z dnia 12 października 2015 r. zawartą między (...) Spółką Akcyjną w W. a (...) Spółką Akcyjną w W. na wykonanie określonych robót podwykonawczych w ramach realizacji kontraktu pn. Kontynuacja projektu i budowy autostrady (...) S. – węzeł (...) na odcinku od km 295+850 do km 335+937,65 – Zadanie II odcinek od km 310+000 do km 320+010, które to umowy dotyczyły między innymi obiektu (...), tj. spornego wiaduktu przy ul. (...) w Ł.. Z umów tych wynika, że do wykonania kompleksowego zabezpieczenia antykorozyjnego powierzchni betonowych oraz izolacji nawierzchni na przedmiotowym zadaniu inwestycyjnym, w tym malowania, zobowiązana była Spółka (...). Zgodnie z wypisem z KRS czynności te pozwana Spółka wykonuje w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, a zatem jest przedsiębiorstwem, które w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonywaniem takich czynności, jakie zostały mu powierzone, a zatem przedsiębiorstwem, o którym mowa w przepisie art. 429 k.c.

Mając powyższe na uwadze, należało przyjąć, że pozwane Spółki (...) i (...) nie są odpowiedzialne za szkodę wyrządzoną powodowi przy wykonywaniu malowania wiaduktu. Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo w stosunku do tych pozwanych.

Co do wysokości szkody powoda.

Przepis art. 361 k.c. przewiduje zasadę pełnego odszkodowania. Pełniona przez odszkodowanie funkcja kompensacyjna oznacza, że odszkodowanie winno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy poprzedzający zdarzenie szkodzące.

Okoliczność naprawy czy nawet sprzedaży pojazdu przez poszkodowanego nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu przez niego odszkodowania za koszty naprawy tego pojazdu. W tym miejscu przez analogię można przytoczyć stanowisko Sądu Najwyższego (wyrok z 27.06.1988 r., I CR 151/88), zgodnie z którym roszczenie o świadczenia należne od zakładu ubezpieczeń OC z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana. Sąd Najwyższy w komentowanym wyroku wskazał, że wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia. Ani fakt naprawy, ani też jej zakres nie ma zasadniczego wpływu na powyższy sposób ustalenia wysokości odszkodowania. Reasumując, szkodą poniesioną przez poszkodowanego nie jest poniesiony koszt naprawy, a sam fakt doznania przez niego uszczerbku w majątku w określonej wysokości, który w oparciu o zobiektywizowane kryteria – tu metodę kosztorysową – stanowi kwota ekonomicznie uzasadnionych kosztów jego naprawy. Brak jest

bowiem jakichkolwiek przepisów statuujących po stronie poszkodowanego obowiązek naprawy pojazdu, ani też jego zachowania do czasu zakończenia procesu. Wysokość doznanej szkody, a w konsekwencji należnego odszkodowania, ustalana jest zatem jedynie na moment zdarzenia szkodzącego, zaś późniejsze zdarzenia mają charakter prawnie irrelevantny.

Ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania, Sąd w rozpoznawanej sprawie oparł się na pisemnej opinii biegłego sądowego, sporządzonej w toku niniejszego procesu, a z której wynika, że uzasadniony koszt naprawy pojazdu powoda po zdarzeniu z kwietnia 2016 r. wynosi 11762,85 zł. Powodowi przysługuje zatem odszkodowanie w tej wysokości.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., mając na uwadze, że przed wytoczeniem powództwa (...) Spółka Akcyjna w W. nie była wzywana przez powoda do zapłaty, zaś odpis pozwu został doręczony tej pozwanej Spółce w dniu 25 kwietnia 2018 r., a odpis pisma z rozszerzeniem powództwa – w dniu 2 marca 2020 r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w pkt 2 wyroku.

W pkt 3 wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, tj. w zakresie żądania zasądzenia odsetek od kwoty 953,46 zł od dnia 3 lutego 2020 r. do 2 marca 2020 r., w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej w W..

O kosztach procesu w pkt 4 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. W stosunku do pozwanych Spółek (...) i (...) powód przegrał proces w całości, a zatem zobowiązany jest do zwrotu na ich rzecz kwot po 3617 zł, na które składają się w obu przypadkach koszty zastępstwa procesowego – 3600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Sąd w pkt 5 wyroku zasądził od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w kwocie 4758 zł (541 zł – opłata od pozwu, 3600 zł – koszty zastępstwa procesowego, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa i 600 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego).

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. (tj. Dz. U. z 2020 r., poz. 755 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Sąd w pkt 6 wyroku nakazał pobrać od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1064,94 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (964,94 zł – część wynagrodzenia biegłego uiszczona tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa i 100 zł – opłata sądowa od rozszerzonej części powództwa).

Z uwagi na to, że pozwana Spółka (...) nie zajęła żadnego stanowiska w sprawie i nikt w jej imieniu nie stawił się na rozprawę, Sąd w pkt 7 wyroku ustalił, że wyrok w stosunku do tej pozwanej jest wyrokiem zaocznym (art. 340 § 1 k.p.c.), a w pkt 8 wyroku nadał mu w zakresie pkt 2 rygor natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.).